

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

Fremsat den 20. februar 1958 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter, således som denne lov er ændret ved lov nr. 100 af 14. april 1937 § 25, lov nr. 361 af 22. december 1954 og lov nr. 31 af 15. februar 1957, affattes § 8 således:

“§ 8.

Stk. 1. Til regulering af den amtskommunale grundskyld, der påhviler landbrugsjendomme, jfr. stk. 2, yder statskassen amtskommunerne et årligt tilskud, der andrager 1,2 mill. kr. for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteår nærmest forudgående kalenderår, jfr. stk. 4, har været mindre end 4,5. Tilskudet kan dog ikke overstige 54 mill. kr.

Stk. 2. Til landbrugsejendomme, jfr. stk. 1, henregnes i denne henseende enhver selvstændigt vurderet ejendom, der den 31. december forud for skatteåret helt eller delvis var noteret som landbrugsejendom i henhold til lovgivningen om landbrugsejendomme.

Stk. 3. Tilskudet fordeles i forhold til den grundskyld, der i de enkelte amtskommuner ville påhvile de i stk. 2 nævnte landbrugsejendomme, såfremt der som grundskyld for det pågældende skatteår skulle udskrives et beløb svarende til gennemsnittet af vedkommende amtskommunes udskrivning af grundskyld i de 3 nærmest forudgående skatteår. I denne beregning indgår de udskrivningsbeløb, der er fastsat ved den endelige vedtagelse af overslagene for de pågældende regnskabsår, idet der bortses

fra eventuelt ydet tilskud til nedsættelse af grundskylden.

Stk. 4. Landbrugets forrentningsprocent beregnes for hvert kalenderår af Det statistiske Departement under anvendelse af Det landøkonomiske Driftsbureau efter den hidtil benyttede fremgangsmåde for de regnskabsførende brug foretagne regnskabsopgørelser for det sidst forløbne regnskabsår, henført til kalenderåret under hensyntagen til prisforholdene i dette.

Stk. 5. Tilskudet udbetales ved indenrigsministerens foranstaltning til amtskommunerne med halvdelen inden udgangen af juni måned og med halvdelen inden udgangen af december måned, første gang for skatteåret 1958.“

§ 2.

For skatteåret 1958 kan der ikke i nogen amtskommune opkræves ejendomsskyld med en promille, der overstiger den for skatteåret 1957 anvendte ejendomsskyldpromille. Til amtskommuner, for hvilke denne bestemmelse vil medføre, at ejendomsskyld vil blive opkrævet efter en lavere promille end den, der ellers skulle have været anvendt, ydes der af statskassen tilskud til udligning af den derved fremkomende mindreindtægt. Tilskudet, udgør forskellen mellem det beløb, der efter det endeligt vedtagne overslag skulle have været udskrevet som ejendomsskyld i skatteåret 1958, og det beløb, hvortil denne udskrivning må nedsættes som følge af, at ejendomsskyld efter bestemmelsen i 1. pkt. ikke må opkræves med en promille, der overstiger den for skatteåret 1957 anvendte ejendomsskyld-

promille. Tilskudet udbetales ved indenrigsministerens foranstaltning til amtskommunerne med halvdelen inden udgangen af juni måned og med halvdelen inden udgangen af december måned.

§ 3.

Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende gennemførelsen af denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter de gældende regler yder staten med hjemmel i § 8 i loven af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter et tilskud til amtskommunerne, der varierer med landbrugets forrentningsprocent, og som skal anvendes til nedsættelse af den amtskommunale grundskyld for alle ejendomme i amtskommunen.

Såfremt landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i et kalenderår er 4,3 eller derover, ydes der det følgende skatteår intet tilskud til amtskommunerne. Er landbrugets forrentningsprocent for et kalenderår lavere, ydes der tilskud det følgende skatteår, og det årlige tilskud andrager for samtlige amtskommuner 465 000 kr. for hver fulde promille, forrentningsprocenten er lavere end 4,3. Tilskuddet kan dog højst udgøre 20 mill. kr. svarende til en forrentningsprocent på 0,0.

Fordelingen af tilskudet på de enkelte amtskommuner sker efter en én gang for alle fastlagt fordelingsnorm, idet fordelingen skal finde sted i forhold til en beregnet gennemsnitlig udskrivning af grundskyld i de enkelte amtskommuner for regnskabsårene 1928-29—1932-33. Den beregnede udskrivning af grundskyld opgøres på grundlag af de enkelte amtskommuners faktiske samlede udskrivning i de nævnte regnskabsår med tillæg af det i § 11 i lov nr. 243 af 19. oktober 1931 fastsatte ekstraordinære tilskud til sygehusudgifter. Derefter beregnes, hvor meget udskrivningen af grundskyld i hvert af regnskabsårene ville have udgjort, dersom 1933-lovens regler om forholdet mellem grundskyldpromille og ejendomsskyldpromille (§ 1) samt om opgørelse af den afgiftspligtige ejendomsskyldværdi (§ 3, stk. 2 og 3) havde været gældende i de nævnte regnskabsår.

Den økonomiske udvikling, der har fundet sted, siden denne tilskudsordning blev indført i 1933, gør det naturligt, at lovreglerne herom tages op til revision.

Det maksimale tilskudsbeløb på 20 mill. kr. svarede, da det blev fastsat i 1933, næsten til den samlede grundskyldsudskrivning i amtskommunerne, der for 1933-34 androg ca. 22 mill. kr. (uden fradrag af statstilskud). I 1957-58 var den samlede ud-

skrevne grundskyld i amtskommunerne steget til ca. 124 mill. kr. eller til godt seks gange det maksimale tilskud. Ved en revision af lovreglerne vil en forhøjelse af tilskudssatserne derfor være begrundet.

Den gældende ordning, hvorefter tilskudet — hvis størrelse alene er afhængigt af konjunkturerne i landbruget — kommer alle ejendomme i amtskommunerne til gode i form af en nedsættelse af grundskylden, var i 1933 naturlig, idet den alt overvejende del — ca. 85 pct. — af de samlede grundværdier i amtskommunerne faldt på landbrugsejendomme. Dette forhold har i den forløbne tid ændret sig i betydelig grad. Ved vurderingen i 1950 faldt således kun ca. 68 pct. af grundværdierne på landbrugsejendomme, og denne andel må ved vurderingen i 1956 antages at være formindsket yderligere. En fortsat opretholdelse af en tilskudsordning, der hviler på landbrugets forrentningsprocent, vil derfor — og ganske særlig hvis der skal gennemføres en forhøjelse af tilskudet — gøre det nærliggende at ændre reglerne således, at tilskudet alene anvendes til nedsættelse af grundskylden for landbrugsejendomme.

Endelig synes det påkrævet at føre fordelingsgrundlaget à jour, således at fordelingen af tilskudet mellem de enkelte amter ikke fortsat skal ske på grundlag af udskrivningsforholdene i årene omkring 1930.

Ved den ændring af den kommunale ejendomsskattelovs § 8, der er foreslået ved nærværende lovforslags § 1, er der taget hensyn til de foran påpegede forhold.

Forslaget går ud på, at der skal ydes tilskud, når landbrugets forrentningsprocent er 4,4 eller derunder, idet reglerne er udformet således, at tilskudet udgør 1,2 mill. kr. for hver fulde promille, forrentningsprocenten er lavere end 4,5. Det maksimale tilskud er foreslået fastsat til 54 mill. kr., der kommer til udbetaling ved en forrentningsprocent på 0,0.

Endvidere er den hidtidige ordning, hvorefter tilskudet kommer alle ejendomme i amtskommunerne til gode, foreslået afløst af en regel om, at tilskudet alene skal anvendes til nedsættelse

af grundskylden for ejendomme, der helt eller delvis er noteret som landbrug.

Endelig er det foreslået, at tilskudet fordeles mellem de enkelte amtskommuner i forhold til den del af den gennemsnitlige udskrivning af grundskyld i de sidste 3 år før tilskudsåret, der svarer til landbrugsejendommenes procentvise andel af de samlede skattepligtige grundværdier.

Da forrentningsprocenten for kalenderåret 1957 andrager 2,13, vil det samlede tilskud for 1958-59 efter forslaget andrage 27,6 mill. kr.

For de enkelte amtskommuner vil der ske nogen forskydning i disses andele i det samlede tilskud. Dette skyldes dels, at den samlede amtskommunale skatteudskrivning i dag fordeles sig anderledes på de enkelte amtskommuner end i årene omkring 1930, dels, at kun den del af den udskrevne grundskyld, der falder på landbrugsejendomme, indgår i fordelingsgrundlaget. Dette sidste vil navnlig få betydning for Københavns amtskommune, hvor landbrugsejendommenes grundværdier kun udgør en meget ringe andel af de samlede grundværdier.

Til § 2.

Ved lov nr. 30 af 15. februar 1957 og lov nr. 31 af samme dato er der sket en fiksering af ejendomsskylden til staten og af den kommunale ejendomsskyld i bykommunerne med den virkning, at ejendomsskylden indtil videre skal svares med de for skatteåret 1956/57 opkrævede beløb, og at nye ejendomme ikke kommer til at svare ejendomsskyld. I tilslutning hertil har regeringen overvejet på tilsvarende måde at søge gennemført en fiksering af

den kommunale ejendomsskyld i sognekommunerne og af den amtskommunale ejendomsskyld. Uanset at overvejelserne herom — hvori også indgår andre skattemæssige spørgsmål — endnu ikke er afsluttet, har man ment at burde stille forslag om, at det som et første skridt i retning af en fiksering af ejendomsskylden til amtskommunerne bestemmes, at der i det kommende år ikke må ske nogen stigning af de amtskommunale ejendomsskyldpromiller. Så længe de forskellige spørgsmål, der knytter sig til en fiksering af ejendomsskylden i amtskommunerne, ikke er nærmere afklaret, har man fundet det naturligt samtidig at foreslå, at det indtægtstab, som en fastholdelse af ejendomsskyldpromillerne evt. vil medføre for den enkelte amtskommune, imødegås ved, at der for det kommende år af statskassen ydes et tilskud til udligning af tabet.

Bestemmelsen vil navnlig få betydning for de amtskommuner, hvis skatteudskrivning stiger stærkt, og hvor bygningsværdierne udgør en væsentlig del af beskatningsgrundlaget. Dette gør sig i særlig grad gældende for Københavns amtskommunes vedkommende, idet der efter de foreliggende oplysninger her må forventes en stigning i den udskrevne ejendomsskyld på ca. 4 mill. kr., medens der i de øvrige amtskommuner i alt kun ventes en stigning på ca. 1 mill. kr. Det tilskud, der vil blive tale om til Københavns amtskommune, bliver dog noget mindre end det beløb, hvormed ejendomsskylden vil stige, idet der er sket en tilvækst i bygningsværdierne, som vil påvirke ejendomsskyldpromillen i nedadgående retning.